

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/319/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114223815
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114223815.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava p r o t i žalovaným: X. Z. U., J.. XX.X.XXXX, G. S. X a X. G. U., J.. X.XX.XXXXX, G. S. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov: IČO: 42343828, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 3.421,40 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.829,42 Eur s úrokmi z omeškania za obdobie od 21.9.2011 do 21.3.2014 vo výške 135,66 Eur a za obdobie od 22.3.2014 do zaplatenia s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.829,42 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci a vedľajší účastník n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 28.8.2014 sa domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 3.421,40 Eur s kapitalizovaným úrokom z omeškania za obdobie od 21.9.2010 do 21.3.2014 vo výške 359,37 Eur a žiadal priznať aj ročný úrok z omeškania 8,5% ročne zo žalovanej sumy od 22.3.2014 až do zaplatenia istiny. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanými dňa 13.6.2008. Predmetom žaloby sú mesačné splátky splatné od 20.9.2010 do 20.5.2018 po 39,4 eur, čo činí 3.664,20 Eur. Splátky splatné od 20.8.2013 sa podľa neho stali splatnými 11.8.2013, kedy vyhlásil ich mimoriadnu splatnosť, keďže táto pohľadávka bola na neho postúpená zmluvou zo dňa 27.6.2013.

Obaja žalovaní sa k žalobe nevyjadrili a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavili. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Vedľajší účastník zdôraznil spotrebiteľský charakter v predmetnej úverovej zmluvy. Namietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre nemožnosť postúpenia „živého“ úveru bankou na nebankový subjekt a absenciu predchádzajúcej písomnej výzvy dlžníkom v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal tiež na nedostatok spornej zmluvy spočívajúci v nerozlíšení splátky na istinu, úrok a poplatky, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o

spotrebiteľských úveroch. Vzniesol aj námietku premlčania niektorých splátok vzhľadom na uplynutie trojročnej premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 13.6.2008, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 s prílohou, vyjadrením Slovenskej sporiteľne a.s., prehľadom o transakciách na účte, výzvou Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 11.11.2009 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 13.6.2008 bola uzavretá formulárová zmluva medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi. Slovenská sporiteľňa touto zmluvou č. 0504537506 poskytla žalovaným úver 80.000 Sk (2.655,51 eur) s úrokovou sadzbou 11,35% p.a. za spracovateľský poplatok 2.199,- Sk. Dohodnutý bol aj poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne a mesačná splátka 1.187,- Sk (39,4 eur). Prvá splátka mala byť zaplatená 20.7.2008 a posledná dňa 20.5.2018. Celkovo malo byť zaplatených 119 splátok, takže náklady boli vyčíslené na 63.839 Sk. V zmluve je uvedené aj RPMN 14,63% a priemerná hodnota RPMN 15,98 %.

Vo VOP Slovenskej sporiteľne a.s. boli konkretizované prípady porušenia povinnosti, medzi nimi v bode 7.6.1 písm. a/ bol aj prípad, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. V dôsledku tohto porušenia banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

Doručovanie je vo VOP upravené v bode 10.1 a konkrétne podľa bodu 10.3 pri doručovaní písomnosti poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní.

Žalovaní úver riadne nesplácali. Z výpisu transakcií na predmetnom účte (č.l. 88) vyplýva, že poslednú splátku do dňa postúpenia pohľadávky zaplatili 23.6.2009. Po postúpení pohľadávky uhradili ešte 242,8 Eur a to konkrétne dňa 18.11.2013 sumu 2,80 Eur a v dňoch 23.12.2013, 22.1.2014, 3.3.2014 a 21.3.2014 po 60 eur.

Slovenská sporiteľňa a.s. predložila písomnú výzvu zo dňa 11.11.2009 adresovanú žalovanému v 1. rade, ktorému oznámila dlh z predmetnej úverovej zmluvy ku dňu 31.10.2009 vo výške 157,5 eur. Žalovaného vyzvala k jeho úhrade do 10 dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade pohľadávku postúpi do mandátnej správy tretej osobe .

Na dotaz súdu Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňa 17.5.2013 (č.l. 103).

Predmetnú pohľadávku Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila žalobcovi zmluvou zo dňa 27.6.2013.

Žalovaní celkovo z úveru zaplatili do postúpenia pohľadávky sumu 545,72 Eur č.l. 82).

Úverovú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 2.4.2008 do 31.7.2008).

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať,

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súdy už vo viacerých rozhodnutiach ustálili, že v spotrebiteľskom úvere je nutné rozlíšiť splátku istiny, úrokov a iných poplatkov a teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014. Pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by jedna splátka mala činiť 22,31 Eur mesačne (2655,51 : 119).

Predmetom žaloby sú splátky od 20.9.2010, žaloba bola podaná 28.8.2014. Zmluva o spotrebiteľskom úvere má občianskoprávny charakter a preto aj premlčanie sa posudzuje podľa Občianskeho zákonníka. Vyplýva to zo zaradenia spotrebiteľských zmlúv v rámci Občianskeho zákonníka (§ 52 a násl.). Záver o aplikácii Občianskeho zákonníka pri posúdení premlčania v spotrebiteľských úveroch vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co/27/2012 zo dňa 30.10.2012 alebo 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013. Súdy vychádzali z ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého pri spotrebiteľskej zmluve a to vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní, teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom.

Pri úvahe o tom, aký právny predpis sa použije na posúdenie premlčania, súd sa navyše riadil aj úpravou pôsobnosti Obchodného zákonníka v § 261 a v súvislosti s vyriešením tejto spornej otázky poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Podľa neho touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad. Zmluva totiž bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ktorý je potrebné považovať za špeciálny právny predpis. Preto podľa súdu je vylúčená aplikácia Obchodného zákonníka aj v súvislosti s premlčaním a keďže ani osobitný právny predpis teda zákon o spotrebiteľských úveroch nerieši otázku premlčania, je potrebné pri premlčaní vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napokon pochybnosti v tomto smere boli už odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods.

2 o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Citované ustanovenie sa pritom má použiť vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto novely, ako to vyplýva z právneho záveru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

S poukazom na § 103 OZ teda každá splátka predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich platí trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, ktorá plynie samostatne od splatnosti tej ktorej splátky (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co 179/2014 zo dňa 23.10.2014 alebo Krajského súdu v Žiline 11Co 309/2014 zo dňa 13.10.2014).

Predmetom žaloby sú splátky od 20.9.2010, žaloba bola podaná 28.8.2014. znamená to, že úverové splátky splatné pred 28.8.2011 sú premlčané, preto žaloba o zaplatenie splátok splatných od 20.9.2010 do 20.8.2011 bola zamietnutá. Ide pritom o 11 mesačných splátok.

Súd vyhovel žalobe len čiastočne, pokiaľ ide o splátky splatné za obdobie od 20.9.2011 do 20.5.2018 v počte 82, ale mesačne len po 22,31 Eur (z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie v rozsudku) čo je 1829,42 eur. Súd len pre úplnosť pripomína, že úhrada v celkovej výške 242,8 eur, ku ktorej došlo po postúpení pohľadávky, nemohla byť odpočítaná z uvedeného dlhu, nakoľko v týchto platbách nebol uvedený ich účel, teda konkrétne aká splátka sa uhradza, takže tieto platby boli započítané na zročné splátky pred priznanými splátkami týmto rozsudkom. Súd pripomína, že žaloba bola zamietnutá ohľadom 11 mesačných splátok z dôvodu premlčania čo predstavuje vyššiu sumu ako spomínaná úhrada konkrétne ide o sumu 245,41 Eur.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 13.6.2008, pre výšku úrokov z omeškania bol rozhodujúci predchádzajúci predpis, pričom ku dňu splatnosti jednotlivých splátok a zosplatneniu úveru výška úrokov z omeškania predstavovala 8,5% ročne. Súd priznal kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne z jednotlivých splátok, ale len od 21.9.2011 do 21.3.2014, pričom vychádzal z mesačnej splátky 22,31 Eur, takže kapitalizovaný úrok z omeškania predstavoval 135,66 Eur.

Námietku vedľajšieho účastníka o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd vyhodnotil ako neopodstatnenú.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného od 10.6.2013 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.

V danom prípade súd mal za preukázané, že k predčasnému zosplatneniu úveru došlo ešte pred postúpením pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. dňa 17.5.2013 (č.l. 103) ako to vyplýva zo správy Slovenskej sporiteľne a.s. a splnený bol aj zákonný predpoklad v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže Slovenská sporiteľňa a.s. preukázala výzvu na úhradu dlžných splátok zo dňa 11.11.2009, ktoré žalovaní ku dňu postúpenia pohľadávky neuhradili, dokonca ich dlh sa podstatne zvýšil, keďže úver naďalej nesplácali. Súd považoval za nepochybné, že predmetná výzva Slovenskej sporiteľne bola zasielaná žalovaným, zo strany žalovaných nebolo spochybnené jej doručenie a preto nie je možné vychádzať zo záveru o nedoručení spomínanej výzvy. Zo zákona nevyplýva, aby táto zásielka sa musela doručovať do vlastných rúk a preto nie je možné požadovať od veriteľa preukázanie jej doručenie, zvlášť ak žalovaný ako dlžník túto okolnosť nespochybňuje.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil žalobca a vedľajší účastník, obaja však mali úspech približne v polovici uplatneného nároku a preto im náhrada trov konania neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.